

1920

1985

- 65 -

UKRAINIAN NATIONAL GOVERNMENT
IN EXILE

65-та РІЧНИЦЯ

ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНРЕСПУБЛІКИ
В ЕКЗИЛІ

*Тільки той досягає мети,
хто іде*

*Тільки той, хто горить
не згорає.*

(О. Олесь)

Українська Самостійна Соборна Держава постала волею українського народу в наслідок Національно-Визвольної Революції 1917-1920 рр. Одначе, совєтський уряд Росії, незважаючи на проголошену ним дня 15-го листопада 1917 року „Деклярацію прав народів Росії” та офіційне визнання української держави, вже в грудні м-ці 1917 року проголосив Україні відкриту і безпощадну збройну війну. *Большевики розпізнали в самостійній українській державі повну дезинтеграцію російської колоніальної імперії та кінець традиційному месіянізму-імперіялізму Росії.*

В кривавих трьох-літніх боях з багато переважаючими чисельно червоними ордами, не маючи жадної помочі із зовні, 21-го листопада 1920 року останні частини хороброї армії, разом з Урядом Української Народньої Республіки змушени були опустити свою рідну землю.

Так Україна стала першою жертвою вже зервоного російського імперіялізму. Впала в руки деспота країна, яка посідає найбільшу територію (603,700 кв. км.) та найбагатшу землю сучасної, без Росії, Європи, з її близько 50-ти мільоновим населенням та 1000-ю християнською цивілізацією.

Переможна Антанта не добачила в самостійній Україні ґрунтовної зміни балянсу сил в користь вільної Європи і стабільного миру в світі. *Чотирнадцять тогоч Вільсона про „право народів на державне самоопреділення” не дійшли до України та інших поневоленних народів Росії . . . І за це Вільний Світ вже платить сьогодні і платитиме дорого завтра . . .*

Заплатив і платить в першу чергу, поневолений окупантом український народ багато мільйоновими жертвами від розстрілів, масових зсилок в концтабори смерти, голодового ґеносиду, систематичної екстермінації національної еліти, поголовного знищення української церкви та її проводу, насильної русифікації та руїни національного укладу життя і української культури.

Та незважаючи на ці жазливі жертви, Україна, як в гаси Національно-визвольної боротьби, по словам самої Москви, була „фортецею спротиву”, так і тепер стоїть в перших рядах боротьби за свободу. За ці 65 років, Вільний Світ стоячи перед смертельною загрозою „імперії диявола” починає ясно усвідомлювати, що наша боротьба за свободу є одночасно обороною його власної, яка вимагає єдності всіх сил Вільного Світу та поневоленних Московою народів.

Існування Державного Центру УНРеспубліки в екзилі, як носія державницьких традицій та законного речника поневоленого українського народу є лишнім доказом живучости та непоборности волі в нашому народі до привернення свободи і державної незалежності Україні.

65th ANNIVERSARY of UNR in EXILE

An independent Ukrainian National Republic was created by the Ukrainian people, resulting from the 1917-1920 revolution for national liberation. However, the Soviet Russian government declared an open war on the Ukraine in December of 1917, just after it had announced on November 15th, 1917, a "declaration of rights of the nations of Russia" and officially recognized the Ukrainian government.

The Bolsheviks realized that a free Ukraine represented a complete disintegration of the Russian colonial empire and an end to Russia's traditional messianism-imperialism. Thus, the Ukraine became the first victim of red Russian imperialism. Into the hands of a dictator fell a land that was, not including Russia, the largest country of Europe (603, 700 square kilometers) as well as the richest in natural resources, with a population of nearly 50 million and a 1,000 year history of Christianity.

The victorious allies did not recognize that an independent Ukraine would create a balance of power in favor of a free Europe and a stable peace for the world. The fourteen points of Wilson, dealing with "rights of nations for a national self-determination" did not reach the Ukraine, nor any of the other nations enslaved by Russia... The free world is paying dearly for this oversight today and will pay even more dearly in the future.

The Ukrainian people who were the first to become enslaved by the occupant have paid, and are still paying, through millions of victims killed, mass deportations into lethal concentration camps, genocide by an induced mass starvation, a calculated and measured extermination of the national elite, a wholesale destruction of the Ukrainian Church and of its leadership, a forced Russification and destruction of the national order of life and of Ukrainian culture.

Despite tragic serious losses, Moscow admitted that Ukraine presented a "fortress of resistance" during the war of National Liberation (1917-1920) -- and continues to stand in the forefront of a struggle for liberation. The free world, which for the last 65 years has faced the deathly threat of the "devil's empire", is beginning to realize clearly that our struggle for liberation is at the same time its own defense, which demands a unity of purpose of all forces of the free world and of the nations enslaved by Moscow.

The existence of a government-in-exile of the Ukrainian National Republic, as a bearer of civic traditions and as a lawful representative of the enslaved Ukrainian people, is just another proof of the power and unconquered will of our nation for a return to freedom and to an independent Ukrainian state.

*Україно, ти моя молитва,
 Ти моя розпука вікова...
 Громить над світом люта битва
 За твоє життя, твої права.*

*Народ мій є! Народ мій завжди буде!
 Ніхто не перекреслить мій народ!
 Поцезнуть всі перевертні й прибуду
 І орди завойовників-заброд!*

*Ви, байстрюки катів осатанілих,
 Не забувайте, виродки, ніде:
 Народ мій є! В його волячих жилах
 Козацька кров пульсує і гуде!*

Із поеми В. Симоненка „УКРАЇНІ”

*„Наша сила в єдності, а порука успіху наших змагань
 в державній слухняності” (С. Петлюра)*